

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/86/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3523010091
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Horvátová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3523010091.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Lucie Horvátovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v Trenčíne, trvale bytom C. D. XXX, E. F. G. F. H., t. č. na slobode, pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 10. januára 2024 prejednal sťažnosť prokurátorky Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. NM-3T/19/2023 zo dňa 08. júna 2023 a jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť prokurátorky okresnej prokuratúry z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. NM-3T/19/2023 zo dňa 08. júna 2023 bola podľa § 280 odsek 2 Tr. poriadku trestná vec obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej iba „obžalovaný“), stíhaného pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona na podklade obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom sp. zn. Pv 676/22/3304 zo dňa 22. februára 2023, doručenej okresnému súdu dňa 24. februára 2023, na skutkovom základe, že „dňa 14.07.2022 v čase asi o 14:45 hod. v obci Kálnica prišiel s kladivom v ruke k betónovým tvárniciam nachádzajúcim sa na hranici pozemkov rodinných domov č. XXX I. D. XXX a začal s kladivom udierať do betónových tvární patriacich poškodenému J. K. so slovami, že ich porozbija, pričom rozbil 3 ks tvární, následne potom ako sa ho poškodený snažil odtrhnúť a zabrániť mu v rozbíjaní tvární sa začali naťahovať o kladivo, pritom obvinený poškodeného niekoľkokrát udrel do oblasti hrudníka, čím mu spôsobil ľahké zranenia, pre ktoré poškodený nebol obmedzený v obvyklom spôsobe života,“

postúpená na prejednanie Okresnému úradu Nové Mesto nad Váhom, odboru všeobecnej vnútornej správy, pretože výsledky dokazovania preukazovali, že nejde o trestný čin, ale o skutok, ktorý by mohol byť posúdený ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písm. d) Zákona č. 372/1990 Zb. zákona o priestupkoch.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej trojdňovej lehote od jeho oznámenia (vyhlásenia na hlavnom pojednávaní) sťažnosť prokurátorka okresnej prokuratúry, ktorú aj písomne odôvodnila tým, že podľa jej názoru závažnosť konania obžalovaného napĺňa po formálnej stránke znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, čo vyplýva zo spôsobu vykonania činu a jeho následku, okolností, za ktorých bol čin spáchaný, miery zavinenia a pohnútky páchatel'a. Prokurátorka vyhodnotila dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa tak, že obžalovaný inicioval vyvolanie konfliktu s poškodeným, keď od neho požadoval odstránenie tvární na hranici ich pozemkov, a keď to odmietol urobiť, tak ho začal vulgárne osočovať a začal ručne tieto tvárnice odstraňovať. Keď mu poškodený skákal po rukách, aby mu v tom zabránil, odišiel si vziať z domu kladivo s tým, že tvárnice porozbija. Podľa prokurátorky sa takýmto spôsobom susedské spory neriešia, a už vonkoncom nie poškodzovaním cudzích vecí (tvární), keď pri ich rozbíjaní opäť došlo ku konfliktu s poškodeným, následkom ktorého

vzniklo poškodenému pomliaždenie hrudníka. Konanie obžalovaného malo násilný charakter a bolo zistené, že s poškodeným majú dlhodobé spory, ktoré sa vyostrujú, preto nie je správne posúdiť konanie obžalovaného ako priestupok. Je zrejmé, že spory s poškodeným prerastajú u obžalovaného do návalov zlosti, ktoré nedokáže ovládať a zvládať. Nie je žiadúcim javom v spoločnosti, aby sa medziľudské konflikty riešili neadekvátnymi útokmi na majetok a na inú osobu. Podobne násilne môže obžalovaný reagovať aj v iných životne emočne záťažových situáciách. V závere prokurátorka navrhla, aby krajský súd podľa § 194 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby vo veci znova konal a rozhodol.

K písomne odôvodnenej sťažnosti prokurátorky sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom zvolenej obhajkyne. Uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutím rozhodnutím okresného súdu. Je evidentné, že medzi poškodeným a obžalovaným sú dlhodobé susedské konflikty, prebiehali medzi nimi aj súdne civilné konania. Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa vyplynulo, že skutok sa nestal tak, ako je popísaný v obžalobe, obžalovaný iba chcel po niekoľkých slušných výzvach na odpratanie tvárnic tieto odpratať z pozemku v jeho výlučnom vlastníctve. Poškodeného kladivom neudrel, čo je preukázané videozáznamom, natočeným na mobil priateľky poškodeného. Nie je to prvýkrát, čo poškodený so svojou priateľkou niečo na obžalovaného vymysleli, bolo proti nemu už dvakrát vedené priestupkové konanie, ktoré sa skončilo zastavením. Na základe uvedených skutočností obžalovaný navrhol sťažnosť prokurátorky zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd nadriadený, na podklade sťažnosti prokurátorky, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 10. októbra 2023, na neverejnom zasadnutí dňa 10. januára 2024, preskúmal postupom podľa § 192 odsek 1 písm. a), písm. b) Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a zistil, že sťažnosť prokurátorky, hoci bola prípustná, podaná oprávnenou osobou, včas, a na správnom mieste, nie je dôvodná.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci, a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 odsek 10 Tr. poriadku a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. V súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Tr. poriadku tiež podrobne a vecne správne odôvodnil svoje rozhodnutie. Súd prvého stupňa presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za dokázané a pomenoval dôkazy, o ktoré skutkové zistenia oprel. Rovnako uviedol úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti. Jeho rozhodnutie je založené na dôkladnom vyhodnotení celého dokazovania, a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 odsek 12 Tr. poriadku. Úvahy a závery okresného súdu sú založené na zásadách logického konania a uvažovania, a preto krajský súd uvádza, že sa stotožnil s konštatovaním súdu prvého stupňa, že hoci konanie obžalovaného spĺňa formálne znaky skutkovej podstaty žalovaného prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, v konaní obžalovaného absentuje materiálna stránka tohto prečinu, t. j. stupeň závažnosti potrebný pre kvalifikáciu skutku ako trestného činu (§ 10 odsek 2 Tr. zákona).

Súd prvého stupňa teda správne a dôvodne vyhodnotil spôsob vykonania trestného činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol prečin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného zistiť, že závažnosť jeho konania je nepatrná. Z vykonaného rozsiahleho dokazovania na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa vyplynulo, že medzi obžalovaným a poškodeným je vzájomná antipatia z dôvodu civilných sporov a dochádza medzi nimi k neustálym slovným konfliktom a schválnostiam. Predmetom aktuálneho trestného konania bol rovnako konflikt spočívajúci na jednej strane v umiestnení betónových tvárnic na hranici pozemkov zo strany poškodeného a neadekvátnej agresívnej reakcie obžalovaného na uvedenú skutočnosť, keď po výzve poškodenému, aby tieto odstránil ich začal odstraňovať sám – tým, že ich začal rozbíjať kladivom, kedy následne už došlo k fyzickému stretu medzi oboma aktérmi a doťahovaniu sa o kladivo, výsledkom čoho sú spôsobená škoda (10,23 Eur) a spôsobené zranenia u poškodeného, a vzniknuté zranenia aj u obžalovaného. Intenzita a závažnosť tohto konfliktu však celkom jasne a zreteľne nedosiahla predpokladaný a nevyhnutný stupeň trestného činu.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že v prípade aplikácie trestného práva sa uplatňuje princíp ultima ratio, čo znamená, že trestnoprávne normy majú byť používané len pokiaľ použitie iných prostriedkov právneho poriadku neprechádza do úvahy alebo ich využitie je zjavne

neúčelné. Z uvedenej definície vyplýva, že by mali byť kriminalizované len tie najzávažnejšie prípady a malo by byť umožnené čo najširšie uplatnenie mimotrestných reakcií na porušovanie práva, pričom povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdov je reagovať uplatňovaním trestnej represie len na prípady spoločensky škodlivé, pri ktorých mimotrestné prostriedky nestačia k ochrane ohrozených, či porušovaných práv.

Na uvedenú správnu aplikáciu tohto princípu okresným súdom v posudzovanej veci odkazuje krajský súd aj pri vyhodnocovaní sťažnostných námietok prokurátorky okresnej prokuratúry, keď na jednej strane je potrebné prisvedčiť jej argumentácii v tom, že susedské spory by sa v žiadnom prípade nemali riešiť násilným či agresívnym spôsobom, na strane druhej však nie je možné pripustiť, aby sa vyvodzovaním trestnoprávnej zodpovednosti predchádzalo prípadnej násilnej reakcii obžalovaného v budúcnosti v iných životne emočne záťažových situáciách, kedy tento nebude vedieť ovládať svoj hnev.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody krajský súd nepovažoval sťažnosť prokurátorky podanú v neprospech obžalovaného za dôvodnú, preto ju podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípustná.